

Evropa je postala zopet mirna. Nemški vojni manevri ne pomenijo dosti. Mobilizacija

London, 15. avgusta. Evropa, ki se je zadnji teden tresla radi vojne nevarnosti, se je zopet pomirila, dočim Nemčija organizira 1.000.000 mož, katere pošlje na največje vojne manevre v zgodovini Nemčije.

Uradi zunanjih ministerstev v Londonu, Berlinu, Parizu in Rimu počivajo. Mnogo ministrov je odpotovalo na počitnice, kar znači, da ne pričakujejo nobenih pomembnih dogodkov. Evropa je postala mirna.

Nemčija je poluradno sporočila francoski kot angleški vladi, da vojaški manevri nikakor niso namenjeni kot demonstracija napram Čehoslovaki, pač pa so popolnoma notranja nemška zadeva.

Toda vojaški strokovnjaki se strinjajo v tem, da so nemški vojaški manevri izrednega pomena in da bo Nemčija tekom teh manevrov "preskušala" svojo moč. Posledica bo, da Nemčija nastopi bolj izzivalno kot je nastopala dosedaj.

Od vseh krajev prihajajo nemški rezervisti v svoja taborišča. Raje bo več kot en milijon mož na manevrih kot manj. Manevri se bodo vršili ves mesec v septembru. Začnejo se 20. avgusta.

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev po naših številnih naselbinah

V Pueblo, Colo., je preminul rojak Anton Virant, po domače Strojancov. Doma je bil iz vasi Zelimlje. V Pueblu zapuša žena, enega sina in tri hčere ter sestro Mrs. Zalar. Poleg teh še eno sestro, Mrs. Majcen, v Minnesoti.

Zadnji teden je umrl v Milwaukee rojak Karn Dokonal, star 60 let. Istočasno je umrla tam Catherine Westnik, rojena Brula, stara 28 let. Tam zapuša moža in sina, v Minnesoti pa starše, pet bratov in šest sester.

Rojak Avgust Hofer v Milwaukee si je zlomil levo nogo v členu, ko je po nesreči padel na mokrem pomolu ob jezeru.

V Jolietu je zadnji teden umrla Mary Grahek, vdova, stara 62 let in rojena v Beli Krajini. Zapuša sina, štiri brate in dve sestri. V Rockdale, Ill., je pa umrl John Šetina, star 53 let in doma iz Križa pri Žumberku. Tu zapuša tri sinove, dve hčeri in tri brate.

V New Yorku je umrla splošno znana Ivana Keržič, rojena Gabrovšek, stara 57 let in doma iz Rovt nad Logatcem. Zapuša moža, tri sinove in tri hčere.

Iz Buenos Aires, Argentina, se poroča, da se je tam ponesreči zažula s plinom Valerija Sedevčič, rojena Humar, stara 37 let. Doma je bila iz Podlake

pri Grgarju na Goriškem. Plin, s katerim se je zažula, je uhajal iz peči. Ko se je njen mož pozno zvečer vrnil domov, jo je našel mrtvo. Ranjka je bila v Argentini devet let in zapuša moža in dve sestri.

V Johnstownu je nenadoma preminul rojak Martin Krašovec. Zjutraj so ga pripeljali v bolnišnico in zvečer je bil že mrtev. Ranjki je bil star 56 let in je bil doma iz vasi Podcerkev pri Ložu. Pred par leti mu je umrla žena za sušico in nekaj časa pozneje je ista usoda zadela njegovo 22 let staro hčerko. Preostaja še sin, ki je tudi sedaj brez očeta in matere.

V Barbertonu je umrla Jennie Kumše, rojena Skraba, stara 47 let in doma iz Iga pri Ljubljani. V Ameriki je živela 25 let in zapuša tu moža in štiri sinove.

V Chicagu se je vrnil iz domovine poznani podjetni rojak Anton Wencel, ki vodi v Chicagu znano mlekarstvo. V Jugoslavijo je bil povabljen od ljubljanskega župana dr. Adlešiča, da je v Sloveniji predaval o mlekarstvu. Kakor se je Mr. Wencel izrazil, nameravajo v Jugoslaviji v doglednem času zgraditi mlekarstvo po ameriškem sistemu. Ob tej priliki je Mr. Wencel kazal zanimive slike svoje mlekarne.

Najeti stražnik

Policija v Massilon, O., je aretirala nekega Joseph McFadden, ki je obdolžen, da je zanelil ogenj v Republic Steel Co. tovarni za časa štrajka v lanskem letu, nakar je policist obdolžil štrajkarje, da so povzročili požar, ki je naredil \$10.000 škode. McFadden je bil najet od Republic Steel Co. kot izreden stražnik in so se delavci na štrajku proti njemu močno pritoževali radi njegove surovosti.

Mestne finance

Župan Burton se je včeraj izjavil, da bo šlo mesto do skrajnosti, da se mestnim uslužbenecem ne bodo znižale njih plače. Do znižanja plač bi prišlo, ker mesto ne dobiva več dovolj denarja od prodajnega davka. Mesto bo raje najelo posojilo, kot da bi znižalo plače uslužbenecem, se je izjavil župan Burton.

Mr. Bohar

Iz Bukarešta, Romunija, nam sporoča Mr. Nick Bohar, poznani inteligentni brivec iz 6023 St. Clair Ave., da je bil kot časnikiški poročevalec "Ameriške Domovine" navzoč pri pogrebu preminule romunske kraljice vdove Marie, ki je svoja obiskala tudi Cleveland. Kot našemu zastopniku v Romuniji so mu dali častno spremstvo in tekom pogreba se je nahajal ves čas ob strani romunskega kralja Karla, kot poroča Mr. Bohar. Mr. Bohar se vrne v Cleveland nekako ob 15. septembru.

Ogromna razstava

Prihodnje leto se vrši v Clevelandu razstava vsakovrstne rutine. Za to razstavo so se potezala vsa večja ameriška mesta, toda Cleveland je zmagal. Najmanj 100.000 raznovrstne rutine bo razstavljene in v Cleveland dospe ob času razstave do 50.000 gostov, ki bodo gotovo potrošili \$5.000.000.

Filmske zvezde pomagajo komunistom v Ameriki

Washington, 15. avgusta. Več poznanih filmskih igralcev v Hollywoodu uporablja del svojih plač visokih plač, da pomaga komunistom v Ameriki, kot je pričal neki kongresman pred senatnim odborom, ki preiskuje neameriške aktivnosti. Edward Sullivan, ki je pričal, je izjavil, da je videl na lastne oči, kako se razni filmski igralci moralno in materialno potegujejo za komunistično stvar. Sullivan ni imenoval nobenih oseb, toda je povedal senatnemu preiskovalnemu odboru, da so mu filmski igralci izjavili, da zgrabijo svoje delo, ako pride njih aktivnost glede rdečkarjev v javnost. Kongresman Sullivan je priporočil, da je imenovan poseben odbor, ki naj gre v Hollywood, kjer naj uvede nadaljnjo preiskavo.

Mr. Šubelj v Clevelandu

Včeraj se je zglasil v našem uradu Mr. Anton Šubelj, odlični koncertni in operni pevec, ki se je pravkar vrnil iz turneje iz Cincinnatija in Toledo, O. Mnogo, mnogo zanimivih stvari nam je povedal Mr. Šubelj, zlasti glede odhoda ljubljanskega župana dr. Adlešiča iz Amerike. Zdelo se nam je, da se je Mr. Šubelj pomladil za celih dvajset let, odkar smo ga zadnjič videli v Clevelandu aprila meseca. No, ja, se reče, saj je g. Šubelj kaj pri tridesetih letih, da ne bo kdo ali katera rekla, da je Mr. Šubelj 10 let star. Po svoji inteligenci in razumu in po talentih je Mr. Šubelj eden najbolj nadarjenih ameriških Slovencev. In tudi ameriški državljani! Danes se poda na svoj dom v Long Island, potem ko je 44 tednov zaporedoma prepevel!

Odpeljavni gostilničar

Dva lopova sta preteklo soboto prišla v gostilno Fred Harmona na W. 25th St. in Franklin Boulevard. Zapovedala sta gostilničarju, kateremu sta grozila z revolverji, da se vsede v njiju avtomobil. Ko sta ga vozila kake pol ure, sta ga napadla in mu odvzela \$1.000, kar je Harmon nosil s seboj. Harmon pravi, da je bil tekom zadnjih štirih let že sedemkrat oropan na enak način.

Računi za plin

V našem uradu lahko plačate vse račune za plin, kompanijsko in mestno elektriko, kot tudi račune za vodo in telefon. Urad je odprt vsak dan do 6. ure zvečer, razven ob sredah, ko se zapre ob 2. uri popoldne, in ob sobotah, ko zapiramo ob 4. uri popoldne.

Mnogo barve.

Lastniki hiš v Clevelandu so letos uporabili od aprila do avgusta meseca pet milijonov galon barve, da so prenovili svoje hiše in s tem pomagali delavcem v tovarnah za barvo do dela in barvarjem do zaslužka.

"Slavčki"

Mladinski pevski zbor "Slavčki" ima redno mesečno sejo v torek večer. Mladina zboruje ob 6. uri zvečer, stariji pevcev in pevka pa ob 8. uri zvečer. Pridite vsi.

V bolnišnici

V bolnišnico je bil odpeljan Mr. Anton Babič, 1237 E. 58th St. Podvreči se je moral operaciji, katero je v nedeljo srečno prestal.

Extra!

Washington, 15. avgusta. Znanstveniki, ki delujejo v poljedelskem oddelku ameriške vlade, so včeraj naznanili, da bo v bodoče mogoče producirati obleke za \$1.50, in se bo blago za te obleke dobivalo iz kravčevega mleka. Obleke bodo narejene izposnetega mleka. V Zedinjenih državah se letno pridela 35.000.000 funtov caseina, ki je glavna sestavina pridelku finega papirja. To posneto mleko nameravajo sedaj pripraviti tako, da bo možno izdelovati obleke za moške. Taka obleka ne bo veljala več kot \$1.50 in bo prodajalec imel pri tem še 50 odstotkov profita, če verjamate alpa ne!

Delo blazneža

New York, 15. avgusta. Včeraj se je zbralo v Central parku v tem mestu tisoče policistov, da so navzoči pri slovesnostih, ki so bile vpriporjene za pokojne policiste. Med tisočerimi, ki so zrla na lepe prizore, se je našel neki podivjanec, ki je prišel s puško v park. Začel je streljati. Posledica je bila, da je obstrelil in nevarno ranil tri policiste in tri civiliste, dočim je bil sam ubit od krogel iz policijskih revolverjev. Blaznež je neki Italijan, o katerem je bilo znano, da smrtno sovraži policiste, ki so svojočasno ustrelili njegovega brata, katerega so zalotili pri ropu.

Milijon Nemcev se bo udeležilo manevrov

Berlin, 15. avgusta. Diktator Hitler je pozval nad en milijon nemških mladih mož in fantov, da se udeležijo manevrov, kakoršnjih še nikdar niso imeli v Nemčiji. Manevri bodo trajali najmanj tri tedne, ker nemško vojni ministerstvo želi, da je redna armada in rezerva popolnoma pripravljena za vsak slučaj. Manevri bodo veljali nemško vlado nad 100.000.000 mark, toda Hitler želi dokazati, da je Nemčija pripravljena za vse.

Vojna mornarica

Clevelandski distrikt bo sprejel tekom avgusta meseca 30 mladih mož, starih od 17 do 25 let, k vojni mornarici. Poslani bodo v Great Lakes, Ill., kjer se bodo vežbali 12 mesecev. Prositelji morajo biti dobrega moralnega značaja, ne smejo imeti nobenega policijskega rekorda. Za nadaljne podatke se lahko zglasite v sobi št. 500 staro pošto poslojpe v Clevelandu.

Prvi!

"Strugglers," št. 614 SNPJ, je dosegel prvo mesto, kar se tiče amaternega baseballa v Clevelandu. V nedeljo so porazili Gilmanton Sales Book team v Woodhill parku, 4:2. Nocoj večer igra Strugglers baseball team ob 6:45 v Equestrium na W. 68th St. in Denison Ave. Gre se za prvenstvo v Clevelandu. Podrobneje bomo še poročali.

Zahvala

Volivcem v precinktu G, 23. varda, se želim lepo zahvaliti, ker so me izvolili precinktnim načelnikom. — Herman Radina.

* Rudolf Ladler, eden prvih evropskih specialistov za boleznijo v grlu, je storil samomor na Dujanju.

Slovenski artist Sodja je dobil pogodbo za pet let

Ameriški direktorji radio programov poznajo talent v osebi, ki ima v resnici talent. In spoznali so tudi našega odličnega artista Joe Sodja, bivšega raznašalca "Ameriške Domovine," kateremu skoro ni para v Ameriki, kar se tiče igranja na banjo. Te dni je Joe podpisal pogodbo s Columbia Broadcasting Corporation, ki kontrolira 119 radio postaj po Ameriki. In glasom te pogodbe je Joe najet za dobo petih let, ko bo igral dvakrat na teden na banjo in razveseljeval ameriško občinstvo. Plača je precej visoka. Mr. Sodja je igral že na najbolj odličnih ameriških radio programih, sedaj bo pa samostojno nastopal. Joe je inteligentni slovenski mladenič s siljajno bodočnostjo pred seboj. Saj je sloves njegovega igranja prišel celo v Belo hišo, kjer je igral za predsednika Roosevelta, in eden izmed 10.000 umetnikov doseže to čast. Pričakujemo, da bo Joe Sodja potom svojih programov v prihodnjih petih letih ponesel lepoto slovenske pesmi ameriškemu narodu in od časa do časa povedal, da igra slovenske pesmi, ki so biser vseh pesmi vseh narodov na svetu. Mlademu Mr. Sodji želimo polno uspeha, obenem pa čestitamo staršem ki so vzgojili tako izvrstnega in odličnega sina.

Vlada in Cleveland

Stric Sam ni pozabil Clevelanda. Vsak mesec skrbi, da dobi Cleveland dovolj denarja, da imajo delo oni, ki so zmožni za delo, se preživijo brezposelni in da imajo oni, ki so zmožni za delo kaj zaslužka. Te dni je prišlo naznanilo v Cleveland, da je stric Sam zopet poslal \$2.680.000 v gotovini v Cleveland za razno blago, ki je potrebno za gradnjo in ceste. Cleveland dobiva relativno več pomoči iz zvezne blagajne kot kako drugo mesto in temu se imamo zahvaliti zveznemu senatorju Robertju Bulkleyu, ki sledi zapovedi predsednika Roosevelta, ki se je izjavil ob nastopu svojega urada, rekoč, da dokler bo on predsednik, ne bo nihče stradal.

Na potovanju

Na daljše potovanje so se podali Mr. in Mrs. Anton Struna in sinček Eddie iz 1161 Norwood Rd., Cleveland, ter William Leskovic iz Hubbard Rd., Madison, O., sin poznane družine Franka Leskovic. Obiskali bodo svoje sorodnike. Opistoma se ustavijo v Buffalo, Niagara Falls, potem pa v Roseboom, N. Y., kjer je njih glavni cilj. Obiskali bodo tudi Pittsburgh, Pa. Prav srečno pot in zdrav povratek!

Pozdravi

Iz "hladne Minnesote" pošiljajo pozdrave Mrs. Joe Starič, Mr. in Mrs. Louis Slapnik in Mrs. James A. Slapnik Jr. Iz Carbondale, Pa., pa se nas spominja Miss Mary French, ki stanuje na 9206 Prince Ave. v Clevelandu. Prav lepa hvala vsem skupaj.

Oh, yea!

Chester Bolton, ki je republikanski kandidat za kongresmana v 22. distriktu, je izjavil pod prisego, da je potrošil \$210.00 za kampanjske svrhe pri primarnih volitvah. Well, Bolton že ve, kje ga žep žuli, in ker je milijonar, bi skoro dvomili, da bi potrošil samo \$210.00.

Zastopniki A. F. of L. zatrjujejo, da je namen CIO uvesti komunizem v Ameriki

Washington, 15. avgusta. Višji uradniki najstarejše delavske organizacije v Ameriki, The American Federation of Labor, so pričali včeraj pred senatnim odsekom, ki preiskuje aktivnosti glede proti-ameriškega gibanja v Ameriki.

Vsi so izjavili, da je komunistična stranka v letu 1935 popolnoma spremenila svoj program, da je na ta način postalo mogoče, da se je vgnezdila v C. I. O. delavskih vrstah in na ta način širila komunizem.

Načelnik kovinskega oddelka American Federation of Labor, John F. Frey, je pod prisego izjavil, da je C. I. O. najela nad 200 komunistov, katere je imenovala organizatorjem in jih razposlala med delavske skupine po deželi. Vsi dobivajo visoko plačo.

Frey je pričal tudi v ponedeljek in bo pričal skoro ves ta teden. Med drugimi je imenoval tudi več Clevelandčanov, o katerih se je izjavil, da poslušajo povelja iz Moskve, namesto, da bi poslušali ameriške postave.

Med Clevelandčani, ki so organizatorji C. I. O., je imenoval Vincenta Favorito in Coleman Taylorja, ki sta oba člana komunistične stranke in C. I. O. organizacije. Oba sta bila aktivna, da se uvede komunizem v C. I. O. organizacijo.

Japonci so ponovno napadli ruske postojanke ob sibirski meji. Pozneje so se umaknili

Moskva, 15. avgusta. Rusko uradno poročilo pravi, da je bil od strani Japoncev napadljen nov naskok na ruske pozicije pri Cangufengu, da so Japonci začeli streljati s topovi, toda so se takoj potem zopet umaknili.

Med Japonsko in Rusijo je nastalo 11. avgusta premirje, in nekaj dni je bilo popolnoma mirno na fronti, ki so večja Japonci ne pričakovano napadli rusko stražo. Napad je bil odbit.

Rusija je poslala v Tokio brzojavko, v kateri pravi, da bo premirje preklicano, ako Japonci ponovijo napad. Japonska je odgovorila, da je bil napad neopravičen in da bo japonski poveljnik kaznovan.

Queen Mary je najhitrejša ladja na morju

Cherbourg, Francija, 15. avgusta. Cunardski parnik Queen Marie je najhitrejši parnik na svetu. Pri vožnji v Ameriko je Queen Marie posekala rekord francoskega parnika Normandie, a pri povratni vožnji v Anglijo je dosegla nov rekord. Iz New Yorka do Cherbourga, ki znaša razdalja 2885 milj, je naredil parnik Queen Marie vožnjo v treh dnevih in 19 urah. To je rekord vseh časov, odkar plovejo parniki preko Atlantskega oceana.

Zadušnica

Za pokojnim Antonom Majer se bo brala v sredo 17. avgusta ob 6:30 zjutraj v cerkvi sv. Vida sv. maša zadušnica, v četrtek 18. avgusta ob 8. uri pa v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. Sv. maša bo darovana ob priliki prve obletnice smrti pokojnega. Sorodniki in prijatelji ranjkega so prijazno vabljeni.

Iz potovanja

Sinoči sta se vrnila iz potovanja Mr. Anton Grdina in mladi Jos. Grdina, Jr. Prišla sta iz Willarda, potom Lemonta, Ill. Prišla sta v družbi Mrs. Strazisar in Mrs. Bandi, ki sta se tam mudili na obisku pri svojih sorodnikih, ki študirajo. Dobrodošli!

Ali bo kandidat?

Common Pleas sodnik Frank J. Lausche je bil naprošen od stotine odvetnikov v Clevelandu, da je jeseni kandidat za apelativnega sodnika v clevelandskem distriktu. Mr. Lausche dosedaj še ni ničesar ukrenil tozadevno. Sodnik Lausche bi kandidiral napram sedanjemu apelativnemu sodniku Levinu.

Zahvala

Poznani Mr. Jos. Simončič se prav lepo zahvaljuje volivcem 23. varde, ki so mu pomagali do zmage za precinknega načelnika.

Češki častniki se morajo zagovarjati

Praga, 15. avgusta. Češka vlada je odredila, da se morajo zagovarjati češki častniki, ki so pretekli teden izjavili, da nikakor ne bodo dovolili Nemcem v Čehoslovaki nadaljnih pravic. Radi te izjave je nastalo v Nemčiji mnogo političnega prahu. Češki častniki se bodo morali zagovarjati glasom neke postave, ki pravi, da oficirjem ni dovoljeno se politično izražati.

Iz domovine

Izletniki, ki so posetili letos Juposlavijo, se vologoma vračajo. Včeraj so dospeli s parnikom Normandie v New York sledeči: Miss Jennie Gerzel, Mrs. Mary Štrukel, Mrs. Mary Klemenčič. Prišel je tudi novi naseljenec Mr. Drago Hudina, ki bo stanoval pri Mr. in Mrs. Frank Seršen, 6822 Edna Ave. Dobrodošli v naši naselbini!

Za nove šole

V Clevelandu se bodo začele graditi nove šole in stare se bodo začele popravljati. To je postalo mogoče preteklo soboto, ko je zvezna PWA administracija dovolila Clevelandu tri milijone in pol v podporo, dočim se bo ostalo dobilo iz šolskih fondov. Nove šole in poprava starih bo veljalo nekako osem milijonov dolarjev. Z deli se bo začelo že 1. novembra, kot naznanja šolski odbor.

Zahvala

V precinktu BB, 32. varda je bil izvoljen za precinknega načelnika Mr. Frank Modic, ki se lepo zahvaljuje za vednim rojakom in demokratom, ki so mu pomagali do zmage.

Seja

Dr. Blejsko jezero št. 27 S. D. Z. ima nocoj večer redno sejo, ki je zadnja pred konvencijo. Pridite v obilnem številu. — Tajnik.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$7.00. Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year. U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months. Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months. European subscription, \$7.00 per year. Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 191, Tues., Aug. 16, 1938

Dobra ideja

Eden naših naročnikov nam je te dni pripovedoval, da so primarne volitve v državi Ohio popolnoma nepotrebne. In povedal je tudi svoj vzrok k temu. Med našimi ljudmi je dovolj razsodnih in pametnih oseb, katerim moramo dati vse priznanje. Omenjeni rojak je pogodil pravo, ko je izjavil: "Zakaj vruga imamo primarne volitve? Ali ne bi bilo boljše, če bi se vršila demokratska in republikanska konvencija, ki bi izbrala vsaka svojega kandidata, za katerega bi potem ljudje glasovali v novembru mesecu? Tako pa imamo primarne volitve, ki razpalijo politične strasti, tako da se pristaši ene stranke gladajo med seboj in nastane tako nezadovoljstvo in sovraštvo v stranki.

Poglejmo na primer, je rekel rojak, predsedniško konvencijo vsake stranke, ki se vrši na vsaka štiri leta. Tako predsedniška konvencija izvoli svojega kandidata za predsednika in o njem narod glasuje. Vse se lepo opravi brez primarnih volitev in narod je zadovoljen.

Mi se popolnoma strinjamo z idejo tega rojaka. Primarne volitve, namenjene, da volivci izberejo kandidate za razne urade v državi, so nastale pravi škandal. Demokrat udriha po demokratu, republikanec po republikancu in posledica vsega tega je razprtija in notranji boji v stranki, kar zopet povzroča sovraštvo med pristaši te ali one stranke in nikakor ni dobrobitno za napredek ameriškega državljanstva.

Svoječasno so politični bosci izbirali kandidate za razne urade. Da se ta zloraba odpravi, so vpeljali primarne volitve, pri katerih narod izbira kandidate za razne urade. Toda te primarne volitve, ne samo, da so jako dragocene — zadnje primarne volitve v državi Ohio so veljale davkoplačevalce \$500,000, brez denarja, katerega so zapravili posamezni kandidati, pač pa so poleg tega povzročile sovraštvo med pristaši ene kot druge stranke.

Naš nasvet za izbiranje kandidatov v stranki bi bil sledeč: precinktni načelniki so jedro politične stranke. Ti morajo ali žene so izvoljeni od naroda, torej so narodni zastopniki. Zakaj bi se tem precinktnim načelnikom ne dala pravica izbirati kandidate za vse politične urade v državi.

Pripomniti je treba, da noben javni politični uradnik ni tako poznan kot je precinktni načelnik. Precinkti so mali okraj varde, in sleherni državljan, ki živi v tem ali onem precinktu, pozna kandidata, ki kandidira za precinktnega načelnika. Milijoni državljanov ne poznajo kandidatov za gubernerja, za senatorje, sodnike, itd. Toda precinktnega načelnika pozna vsak in ga lahko sodi ali voli za njega po svojem lastnem znanstvu. Vaš precinktni načelnik je vaš najboljši sosed, na katerega se lahko zanesete.

Precinktni načelniki so torej oni možje ali žene, katere najbolj poznate kot volivci in ki so z vami v najožjem stiku. Tem precinktnim načelnikom bi se prav lahko poverila naloga, da izbirajo kandidate za ostale državne urade, namesto, da bi imeli primarne volitve, ki so tako dragocena zadeva, poleg tega, da razplamtijo strasti pri kandidatih ene in iste stranke.

Precinktni načelniki v vsakem countyu v državi Ohio bi se lahko enkrat na dve leti zbrali na konvenciji v svojem okolišu. Ti bi predlagali imena raznih vplivnih mož za razne urade. Poleg tega bi ob istem času izvolili nekaj delegatov, in sicer v vsakem okraju ali countyu več ali manj, kot pač šteje prebivalstvo v dotičnem countyu, in zastopniki vseh okrajev bi se zbrali v glavnem mestu Columbusu, kjer bi predlagali kandidate. Tako se vršijo predsedniške konvencije in enako bi se imela vršiti državna konvencija.

Kot precinktni načelniki so narodu odgovorni možje in žene. Ti bi se zedinili za tega ali onega kandidata, o katerem bi se potem v novembru mesecu glasovalo. Stroški bi bili malenkostni v primeri s stroški, katere mora sedaj država plačevati za primarne volitve. Odpadlo bi obenem tudi sovraštvo med kandidati, in končno je nominiranec, ki dobi večino, vseeno nominiran od naroda, kajti precinktni načelniki so od naroda izvoljeni ljudje, ki bi morali kontrolirati vse politično poslovanje.

Kaj pravite!

Neki clevelandski ameriški dnevnik je prinesel pred par dnevi uredniški članek, v katerem naglašja, da je zdaj glavna naloga, da se jeseni porazi Bulkeleya in Sawyerja. Prav ta časopis je zadnje leto vestno prinašal izvirne in podedovane grehe gov. Daveya na dan in dosti pripomogel, da je bil Davey poražen. Torej zdaj, ko so porazili Daveya, so pa že prišli za cepin, da udarijo po Sawyerju. Torej je jasno, da je bil ves boj v Ohio na tem, da se postavi na gubernersko mesto republikanec. Bomo videli, je rekel slepi.

V primarnih volitvah jo je pa najbolj pogruntal neki slovenski komunistični časopis. Vrhovni car podjetja je namreč podpisal izjavo, da bo deloval za izvolitev Daveya, njegov časopis je pa prinesel izjavo, da so za Sawyerja. Tista podpisana izjavo je v glavnem stanu demokratske stranke in kadar jo dobimo v roke, bomo priobčili njeno sliko, da bodo ljudje vedeli, kakšne principe imajo nekateri "politikarji."

BESEDA IZ NARODA

O Slovenski moški zvezi

Cleveland (Collinwood), O. —Kdor zasleduje dnevne dogodke in vsestransko delovanje naših bratskih društev potom našega slovenskega časopisja, mu je gotovo znano, da se še vedno udeležujemo v raznih morebitnih potrebah današnje dobe, in da na tem polju še nikakor ne mirujemo.

Zraven vsega dela kar smo se že žrtvovali v daljni preteklosti, da si postavimo temelj prave človekoljubne bodočnosti po čemer smo toliko let stremeli, da se naše ideje uresničijo, se nam je po tolikih letih zahotelo, da si ustanovimo še eno organizacijo, in sicer katero naj bi vodila Slovenska moška zveza. Namen te zveze je, da se tesnejše bratsko združimo in da skupno delujemo do boljšega razumevanja svojih dolžnosti in pravic, obenem do večjega zblizanja bratske ljubezni. Res da smo v tej stvari za nas, ki smo že v letih veliko prepoznali, to pa naj nas nikar ne ovira, saj imamo za seboj tisoče slovenskih sinov, katere je potrebno da jih pridobimo pod svoje okrilje, za kar nam bodo v poznejših časih jako hvaležni, med tem se pa nam ni treba bati, da bo naša zaželjena osnova S. M. Z. izumrla ko nas več ne bo med živimi. Zatorej držimo se starega reka, ki pravi, boljše je ako kaj dobrega storiš za narod pozno kot pa nikoli.

Da smo se že precej oprijeli te ideje je že znano, da imamo do sedaj ustanovljene že tri podružnice. Takoj ko so si rojaki v Barbertonu, Ohio, ustanovili svojo prvo postojanko S. M. Z. že so se priglasili rojaki iz Chicago, da ustanovijo svojo podružnico v njih naselbini. Da bi pa idejo še nekoliko bolj oživilo in delali za izvolitev Charles Sawyerja, ki je dobil nominacijo, da s tem podpremo našega velikega predsednika Franklin D. Roosevelta, voditelja demokratske stranke v Ameriki. Veliko izvoljenih načelnikov je mnenja, da bo imel Ray T. Miller, bivši clevelandski župan, najboljšo priliko biti izvoljen.

John Rožanc.

Za Kulturni vrt

Precej časa je že minilo, odkar smo zaključili impozantno slavnost v Jugoslovanskem kulturnem vrtu, ki je prekosila vse prejšnje. Ali naj sedaj denemo roke navskriž ter pustimo vso stvar v nemar? Gotovo ne! Pač pa gremo z delom za vrt še naprej, da bo ta vrt živel in da bomo še napravili kak denar, ker se precej rabimo, kar je bilo še pozneje napravljeno.

Zato se je že precej časa nazaj določilo, da se napravi eno primerno prireditev v Puritas Springs parku in sicer tam kot lansko leto. Za letos je vodstvo parka obljubilo za slučaj slabega vremena dovolj strehe. Ker je ponudba zelo ugodna in prostor nič ne stane, se je prostor vzelo za nedeljo 28. avgusta, ki naj bi bil naš slovenski dan, dan našega vrta. Vodstvo parka je tudi obljubilo, da razdeli zastojne razne listke za vozila in dirke, pri katerih se najbolj zabavajo otroci, ki dobe čisto brezplačno vse za razne igre.

Na zadnji seji J. K. vrta je bilo določeno, da se tak dan priredi v označenem parku, ter se naš narod opozarja, da se za dan 28. avgusta, to je v nedeljo pripravijo, da gre v ta park. Zabele bo zelo dosti in se bo urevalo, da bodo prav vsi zadovoljni. Več o tem bomo še poročali.

Za nedeljo 28. avgusta se torej pripravite za naš dan.

Jože Grdina.

Kdo bo zmagal v bodoči vojni

Vojne, kakršna je bila n. pr. pred nedavnim abesinska vojna, ali pa sedanja v Španiji in na Kitajskem, ne dokazujejo samo, koliko je napredovala vojna tehnika, kako se je izpopolnilo to ali onovrstno orožje, pač pa se v teh vojnah prav preskuša vse novejšje orožje, kolikor ga ni bilo že preskušene v veliki svetovni vojni. Italija je šla v Abesinijo preskusiti svoja najmodernejša letala, svoje tanke in deloma celo svoje pline, ki jih v Evropi dozdaj še ni nihče pokazal. Abesinija je bilo neko polje tam daleč zunaj, kjer so lahko vso svojo vojaško moč preskusili. Nasproti skoraj neoboroženemu sovražniku, gotovo pa ne tako oboroženemu, kakor so bili Italijani, se je to najmodernejšo orožje brez dvoma izkazalo za zmogljivo. Abesinija se je tedaj zdela Evropu kot nekako strelišče, ki je skrito daleč nekje tam, kjer ni ljudi, zastraženo ne zato, da ne bi bilo žrtev, pač pa da ne bi kdo videl, kako se bo to najnovejšje orožje obneslo. Vse države, za katere je moderno oboroževanje važno, so tja poslane strokovnjaške opazovalce.

Italijani so tudi tisti, ki jim ni vseeno, kako se bo končala španska državljanska vojna in kdo jo bo dobil. Zato se tudi oni v ta žalostni španski dogodek, če ne morda vse prej kot španski, "vmešavajo." Toda tu se zdi, da ne namerava nobena vmešavajoča se država pokazati svojega najboljšega orožja, ker je drugim evropskim, močnejšim narodom Španija preblizu. Vzhod pa je za nas Evropec tako "dalenjen," da si le težko ustvarimo sliko, kakšni so boji, ki divjajo med Kitajci in Japonci. Iz poročil sicer slutimo, da je ta boj silovit, takšen kot ga v teh krajih gotovo še ni bilo, boj z najnovejšim orožjem, poleg tega pa še boj na naravnimi silami, ki so Kitajcem v korist in v škodo obenem, Japoncem pa najbrž ne več kot v škodo.

Z vseh teh treh bojišč torej še nismo dobili prave slike, kakšna je sedanja in kakšna bo bodoča vojna in kakšno orožje ima človek za ta spopad pripravljeno. Na vsak način je doživela vojna tehnika velikanski napredek od zadnje svetovne vojne. Če za drugo ne bi to veljalo, bi vsaj za letalstvo. In že se pojavljajo visoki vojaški strokovnjaki, ki napovedujejo, da bo vsako sedanjo in bodočo vojno odločala ravno letala.

Ali bo in kakšna bo bodoča vojna?

S tem pa sta se nam zastavili ob tem tudi dve drugi vprašanji. Ali bo morda kljub neprestanemu prizadevanju, kako ohraniti v svetu mir, vendar le prišlo do svetovne vojne? Odgovor bi se morda pravilno glasil: Vsi tisti, ki so poklicani, da rešujejo to vprašanje, morajo na žalost računati tudi s to možnostjo, drugače ne bi dan za dnem brali v časopisih o politiki oboroževanja in neoboroževanja. Drugo vprašanje pa se glasi: Ali bo bodoča vojna prav takšna, kakor je bila n. pr. svetovna, ali pa bo čisto drugačna, še bolj strašotna? Ali bo v tej bodoči vojni igrala še vedno pehota najvažnejšo vlogo, ali pa samo še stroj? Ali pa bodo morda zmago izvojevala že sama letala med seboj v zraku in z bombardiranjem posameznih mest pod tem zračnim bojiščem? Mnenja so tudi glede tega drugega vprašanja deljena. Prevladuje pa na splošno prepričanje, da bosta divjali istočasno "vodravna" in "navpična" vojna ki bosta dosegli zadovoljiv uspeh. Na bojnem polju na tleh se bosta sprijeli sovražni armadi pešcev, težkih tankov, oklopnih avtomobilov, strojnici in topov takorekč v "vodravni" smeri, v zraku pa se bodo bila med seboj letala in obenem obmetavala sovražne po-

stojanke na tleh. To je res "navpična" vojna, ki že danes, morda in hvala Bogu še mnogo prezgodaj, vzbuja toliko strahu.

Tudi priprava za bodočo vojno bo morala in je deloma že čisto drugačna, kakor pa je bila za eno prejšnjih. Ne bo zadostovalo več samo to, da se bodo vojaki v vojašnicah učili korakati, vaditi v orožju in se na ta način usposobiti za večje napore, kakor pa jih premore mehkužni civilist. Treba bo vojaške izučiti popolnoma drugače. Moderna tehnika orožja to narekuje in zahteva. Vojaki se bodo morali izučiti vsak svojega posla po raznih vojaških delavnicah, po vojaških strokovnih šolah, morali bodo vedeti, kako je treba ravnati in uporabljati to ali ono novo orožje, ki ga prej še nikdar niso videli. Morali se bodo natančno poučiti, vsaj nekateri, o predmetu "kemične" vojne. V bodoče bodo imeli v vojni takorekč same "specialiste." Bodoči vojak ne bo dovolj, če bo znal le korakati, magari še tako strumno in zdržno, pač pa bo moral biti sposoben, da bo zanesljivo vozil najmodernejši tank, odklopni avtomobil, vsakovrstno letalo in ga znal tudi popraviti, če se mu bo pokvarilo. Prvo geslo za bodočo vojno je tako imenovana "mehanizacija," ki naj stopi v veljavo že prvi trenutek, ko izbruhne vojna, pa vse do zmage ali poraza. Tako zmehanizirana vojska ne bo potrebovala več toliko ljudi. Pravijo namreč, da se v bodoče niti ne bo nihče več čudil, če bo armada kakih sto tisoč ljudi, ki bo najmoderneje oborožena, z lahko porazila desetkrat večjo armado, ki bi bila podobna oni iz svetovne vojne.

Ako bi v bodoče kdo vojno napovedoval, je več kot neverjetno. Vse zadnje vojne, po svetovni, nam to dokazujejo. V bodoče bo važno le to, kdo bo iz kakega upravičenega ali neupravičenega povoda prvi na in nad sovražnikovo ozemlje. Ko bo napočilo vojno stanje, bodo že odletela nešeta letala čez mejo, da razbijejo vse postojanke, ki bi jih sovražnik lahko utrdil, če jih morda še ni. Prve žrtve bodo torej zahtevale bombe. Ta zračna brodovja, ki bodo eno samo noč lahko preletela tisoče in tisoče kilometrov, bodo obmetavala z bombami in požigala toliko časa po sovražnem ozemlju, dokler ne bo vse uničeno. Drugi tisoč in tisoč letal pa bodo ostali doma kot obramba za vsak primer, če bi se pojavila sovražna letala. Spet druga letala bodo imela posebno nalogo, da onemogočijo pot sovražnih vojakov in učinek njihovih strojev vseh vrst. Obenem pa bodo pomagala prodirati domači vojski. Zdi se, da bo bodoča vojna še prej končana, kakor pa je bila vsaka dozdaj, ko so se vojaki zakopavali v skrivališča in "rili" pod zemljo ko krti. Najtežji tanki bodo lahko prišli v neposredno bližino in pomandrali pod seboj vse, na karkoli bodo naleteli. Za njimi pa se bo vozila in ne več skakala od kamna na kamen, pehota na lahkih vojni avtomobilih. In ta pehota bo nato zavzela končnovaljavno sovražnikovo postojanke. Čudno! Kakor do zdaj, tako tudi v bodoče ne bo izgubila pomena svojega pomena, kajti postojanke je treba na vse zadnje le zasesti, če jo hoče obdržati.

Oni, ki ob današnjem mrzličnem oboroževanju ne morejo tekncvati v velesilami, se tolažijo z mislijo, da je še vedno najmočnejše orožje tudi v bodoči vojni hrabrost in junaštvo. Prav gotovo je to tudi precejšnje važnosti. Toda zdi se pa tudi, da so ljudje teh misli bolj podobni onemu stotniku, ki se je ob najhujšem sovražnem ognju postavil pred svoje vojaške vrh strelskega jarka, da bi se pokazal junaška. Pa ga je nad robom varnega strelskega jarka brž dohitela smrt. Kdo mu je kriv. Gotovo ne njegova velika ljubezna do domovine, za katero je šel v

boj, pač pa njegova nesmiselna korajža. Domovina ne zahteva, da njena vojska brez potrebe krvavi zanj, pač pa da s čim manjšimi žrtvami izvojuje njej svobodo, ki jo bo rešila, a ne pogubila.

IZ DOMOVINE

—Smrtna nesreča v Kamniških planinah. V nedeljo se je smrtno ponesrečil pod Košto Breje Viktor, uslužbenec tvornice Antona Knafliča, iz Kamnika. Bil je v planinah v družbi s prijatelji in je med nevihto padel v prepad, ne da bi njegovi tovariši vedeli kdaj.

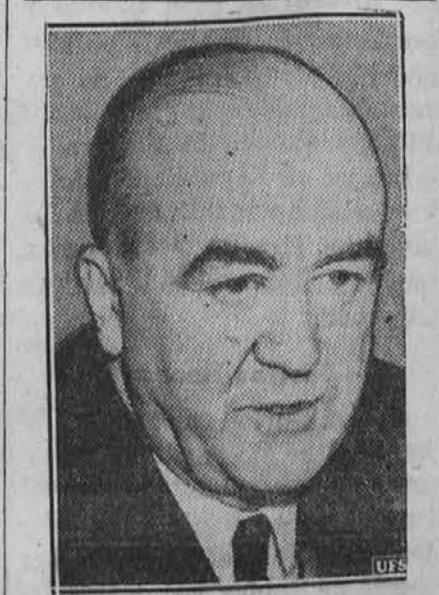
—Tele s šestimi nogami. Posestniku Barliču iz Drtije pri Moravčah je povrgla krava te-ličko s šestimi nogami. Žival je drugače dobro razvita in zdrava. Obe nogi, ki ju ima preveč, visita iz hrbtenice po rebrih. Desna noga je nekoliko krajša in sliči sprednji nogi, med tem ko je leva daljša in ima obliko zadnje noge.

—Nenadna smrt v gostilni. V nedeljo je v gostilni pri Figovcu zadela kap bivšega gostilničarja 83-letnega Jakoba Špunta, rojenega v Kresnicah in pristojnega v Ljubljano. Poklicali so naglo reševalni avto. Preden pa je prišel avto, je starček že izdihnil.

—V Ljubljani je utonil. Na Barju so te dni kosili. Nekemu kmetu je pomagal pri košnji tudi 24 letni Alojzij Cankar iz Dvora pri Polhovem Gradcu. Ker mu je postalo vroče, se je slekel in skočil v Ljubljano. Plavati je znal le malo. V vodi pa ga je zadela najbrž še srčna kap, tako da si ni mogel pomagati. V nekaj trenutkih je izginil pod vodo.

—Smrt v premogovnem rovu. Terezija, največja delavska kolonija v Trbovljah, je bila v soboto zvečer prizorišče žalosti. Delavec Brinar Slavko Hodešek Alojz in Umek Franc so šli v soboto popoldne na delo v rov Terezijo. Brinar je pravkar pripravil, da na skrajnem koncu rova podpre strop z novim prečnikom in podpornikom, ko se je nad njim zazibala rovska stena in debela peščena plast je zgrmela nanj ter ga zasula. Rudniški obrat je nemudoma odredil reševalna dela. Po dvurnem naporu so potegnili ponesrečenca mrtvega izpod ruševin. Pokojni Brinar je šel 23 let in je šel pred kratkim odslužil svoj vojaški rok. Bil je skromen in priden mladenič. Za pokojnim Slavkom žalujejo strti starši, zaročenka, tovariši in prijatelji katerih je imel Brinar mnogo.

—Strašna nesreča pri Trzinu. Janko Lani, 45-letni pismonoša iz Ljubljane, se je v nedeljo zvečer peljal s svojim prijateljem iz Trzina proti Ljubljani. Napravil je bil izlet proti Kamniku. Nekaj korakov iz Trzina mu je nasproti privozil osebni avto ga zagrabil od strani in ga vrgel, da je z glavo priletel na občestni kamen. Lanija so prepeljali v bolnišnico, kjer je premnil.

Sođnik John P. Devaney iz Minneapolisa bo najbrže imenovan za člana vrh. sodišča Zed. držav na mesto umrlega Benjamin Cardozo.

ŽUTI

Po nemškem izvirniku K. Maya

Seveda hm —! Za vsako malenkostjo sumijo nekaj —! Kaj pa če se jim bo zdela pot le predolga —?

“Boš že našel izgovor, Sicer pa brez tebe ne morejo nikamor.”

“In zarana, ko te ne bodo našli doma —?”

“Bo tudi treba najti izgovor. Guska naj —.”

Kašelj me je dražil, dim mi je silil v grlo. Brž sem zlezal z okna in stopil za ogel.

Ko mi je odleglo, sem še enkrat pogledal v sobo.

Junak je vstal, najbrž se je najedel, odpravljal se je. Opazil bi me bil, s prisluškovanjem ni bilo nič več. Vrnil sem se k tovarišem in tiho sedel k ognju.

Razmišljal sem o novicah, ki sem jih zvedel, in mikalo me je, da bi kar ponoči odpotoval. Prekrižal bi jim račune.

Pa zavrgel sem misel. Gorovja nisem poznal, držati smo se morali konakdžije. In ta bi nas gotovo toliko časa vlačila okoli, da bi Junak prispel k šejtanovi pečini. Noč bi bila izgubljena in naš trud bi bil zaman.

Bolje je bilo, da smo počakali na zoro. Junak je kraj zasede natančno opisal, že res neroden bi moral biti, da bi ga ne našel.

Tretjo stražo je imel Halef. Pripovedoval sem mu, kaj sem zvedel. Kar razvnel se je.

“Tudi sam pojdem prisluškovati! Morebiti zvem še kaj važnega.”

“Pusti zaenkrat prisluškovanje! In ne pozabi na konak ob Treski! Ubogaj in stori, kar ti je naročeno! Straži!”

Ob dveh je menda bilo, ko smo legli spat. Ob šestih nas je zbudil Omar. Slabe tri ure sem spal.

Umili smo se pri potoku in šli klicat vodnika. Vrata so bila še zaklenjena.

Sele po dolgem trkanju nam je odprla dična hišna mati Guska.

“Kaj bi radi ob taki rani uri?” je zakrakala.

“Odsli bi radi. Kje je naš vodnik?”

“Spi.”

“Zbudi ga!”

“Ne smem.”

“Ga bom pa sam.”

Ležal je v kotu na cunjah, ki so bile pred nekaj urami smrtna postelja Mubarekova. In smrčal je —

Hinavac! Prepričan sem bil, da vobče niso legli spat, vso noč so pekli in jedli in kovali načrte.

Sunil sem ga nekajkrat. Šinil je kvišku, zazehal, strmeli v mene kakor pijan od spanja in vprašal:

“Ti, gospod? Zakaj si me zbudil?”

“Odsli bomo.”

“Tako zgodaj?”

“Skraini čas je.”

“O—a—” je zehal. “Vsaj eno uro bi si še lahko privoščil!”

“Lahko bi si privoščili tudi ves dan. Pa si ga ne bomo.”

“Saj se nam ne mudi!”

“Mudi se nam ne, tisto je res. Pa hladni jutranji zrak osveži človeka. Zato rad potujem v jutranjih urah. Umij se pa te bo spanec minil!”

Zavzel me je gledal.

“Umil da bi se? Ob taki rani uri? Ali ne veš, da je umivanje ob taki uri škodljivo!”

Tudi konakdžija se je začuden ozrl okoli.

“Ga ni?”

Guska se je oglasila.

“Mož je odpotoval v Glogovik.”

“V Glogovik? Pa se ni utegnil posloviti od nas?”

“Ni vas hotel motiti.”

“Tako? Po kaj pa je šel v Glogovik?”

“Po sol.”

“Po sol? Izenada vam je zmanjkalo soli?”

“Medvedovo meso tule bi radi osolili, pa nimamo dovolj soli pri hiši.”

“No, taka sila pa menda ni, da bi ne bil mogel počakati na nas. Sicer pa mislim, da je Ibal bliže. Čemu je šel ravno v Glogovik?”

“V Ibaliju nimajo soli.”

“Žalostno gnezdo! Ampak škoda, da je odšel!”

“Zakaj?”

“Račun bi bil rad poravnal.”

“Denar boš dal meni.”

“Ne. Vajen sem, da plačam le gospodarju. Toda povej mi, kaj pa naj pravzaprav plačam?”

“Prenočišče.”

“Prenočevali smo na prostem. Za tako streho ne plačam nič. Konjsko mrhovino smo vam plačali, drva tudi. Druga pa nismo vzeli od vas. Konakdžija, odrinimo!”

“Najedel bi se še rad prej.”

“Pa brž!”

Napojili smo konje in jih osedlali. Medvedovo stegno in šape smo zavili v odejo in zavoj privezali Očkotu na konja. Konakdžija se je medtem najedel, odpravili smo se.

Guska je zahtevala svoj denar za prenočišče in ne vem, za kaj še vse. Kričala je, da jo mislimo prevariti.

Pa Halef ji je pomahal z bičem pod nosom, z enim samim skokom se je tuleč umaknila v hišo in zaklenila vrata.

Odjezdili smo.

Skozi okno pa je zabavljala Guska in še dolgo smo čuli njen hreščeči, krakajoči glas.

Na šejtanovi pečini

Pet ljudi je jezdilo v sveže, duhteče jesensko jutro Šar plaine.

Vse više smo prodirali v planino, vse tesneje nas je objemala. Bredli smo po divjih, zapuščenih gozdovih med kopaštimi vrhovi, ki so me spominjali na moje domače kraje, iz daljave pa so že strmeli v nas zobati skalnati grebeni, temni in mrki ko grozeči orjaki.

Vrhovi so nas obstopili, gole stene so se nam vse bolj bližale in zarili smo se v soteske, da nismo videli drugega ko sinje nebo nad seboj in skalovje krog sebe.

Tri ure smo jezdili, bližali smo se menda že razvodju med Tresko in Drinom, med Egejskim in Jadranskim morjem, našim ciljem, ko je svet nenedoma strmo padel. Široka dolina se je odprla, od severa proti jugu nam je legala na pot.

Potok se je vil po njej, grmičje ga je obrobilo in sočne zelene trate so vabile k počitku. Onstran trat pa so kipel ogromni skalnati zidi v nebo ter segali na sever in jug, kakor daleč je videlo oko. Na povdesah, v razpokah in na pomolih so se zajedle v skale mogočne smreke in jelke. V sinji modrini pa je obrobil zobčaste grebene temen, širok trak, pragozd na nedostopnih višinah.

Spustili smo se v dolino, skokoma so planili konji v bohotno travo, ki jo je menda le redkokdaj mandrala človeška noga in konjsko kopito.

(Dalje prihodnjič)

JOŽI GRDINA: PO ŠIROKEM SVETU

To je tako svet hram, da neskončni Bog ni dopustil, da bi bil razdejan ali oskrunjen od mohamedanskih Saracenov, ki so zavzeli Sveto deželo. Angelji so dvignili sv. hišico z njenih temeljev v Nazaretu, ter jo prenesli, najprvo na Trsat nad Reko, v današnji Jugoslaviji, od tam pa v Loreto.

Z največjim spoštovanjem sem pokleknil ter počastil Marijo v tem njenem domu, počastil Jezusa, ki je bival tukaj in pa sv. Jožefa, ter poljubil revno, nič ozaljšano steno. Vse je tako kot je bilo, ko je bivala tukaj sv. Družina, tako kot je bilo, ko so jo prinesli angelji. Vse v originalu, razen oltarja, ki je notri samo eden. Ko sem prišel notri, se je baš pričela sv. maša. Ljudje so prihajali in odhajali, ni dosti ljudi ni mogoče biti tu navzočih. Zato sem si poiskal primeren prostor, da sem lahko nemoteno ostal notri. Ko je minila ena sv. maša, pričela se je druga in meni se nikakor ni hotelo venkaj, ostal sem notri dalje. In kdo bi se ne pomudil dalj časa tukaj? Jaz sem bil prav vesel, da sem prišel semkaj in vesel, da sem mogel dalj časa ostati. Sicer sem mislil na to, da sem morda le predolgo notri, ter ljudem v napotje, pa le ti najbrže niso tako daleč prišli kot jaz in zato mi najbrže tudi Bog ne bo zameril, da sem s časom v sveti hišici precej navrgel. In baš menda zato ker sem ostal dalj časa notri se je potem kar očitno izkazalo, da sem pravilno ravnal.

Ko mine druga sv. maša, se pa le odpravim malo venkaj, seveda z odločnim namenom, da se povrnem še nazaj. Ko sem baš prišel venkaj, vidim, da se pri vratih sv. hišice na nasprotni strani drenja nekaj ljudi, da bi prišli skozi vrata. Gotovo je

tam kaka znamenitost, si mislim in ne bodi len stopim tja ter hočem tudi jaz notri. Tu mi pa mož, ki je pazil, da bi jih ne prišlo notri preveč naenkrat, pravi, da ne morem notri. Pa ga poprosim in mu omenim, da sem prišel iz Amerike in bi rad šel notri. Ker je bil baš še za enega prostor mi dovoli, da vstopim, ter nato pokleknem poleg nekega redovnika v franciškiški halji. Šest nas je bilo notri, za več ni prostora. Pred nami je bilo za omrežjem ono ognjišče, na katerem je božja Mati pripravljala vsakdanjo jed za sveto Družino. Zato plje ni v skrivnostne prostore sv. hišice smo vsak zase potihem molili. Jaz sem baš molil češčeno Marijo, to molitev, ki se tukaj menda najlažje moli, ter pri tem prav nič nisem pazil na tenor mojega šepetanja. Ko tako molim, me prekine poleg mene klečoč franciškan, ter me prav prijazno in nekoliko boječe vpraša: “Prosim, ali ste Slovenec?” Nemalo sem ostremel nad tem vprašanjem pa odgovoril: “Da, Slovenec,” ter se mu predstavil kdo in odkod sem, nakar ga vprašam: “Ali ste tudi morda vi Slovenec?” “Jaz sem brat Marijan, rodom Hrvat,” mi odgovori ponižni redovnik, nakar si krepko seževa v roke. “Kako me veseli,” sem dejal, “da najdem tukaj našega Jugoslavana, ko se mi o tem še sanjalo ni.”

“In tudi en Slovenec je tukaj,” pravi brat Marijan ter mi pove, da je tukaj slovenski franciškan, p. Oton Kocjan, ki je rodom iz Ljubljane.

“Kaj poveste! Ali bom lahko govoril z njim?” povprašam brata Marijana, ki mi je še vedno stiskal roko. “Ja, seveda, in pa kako bo vesel tega, da vas vidi,” mi zatrjuje brat Marijan. Da ne bova motila navzočih,

sva stopila ven ter nadaljevala z razgovori. “Veste,” pravi brat Marijan, “jaz grem nekaj po opravkih v zakristijo, potem pa pridem sem nazaj po vas, nakar si določiva čas kdaj se snideva, da vas seznanim z p. Kocjanom, ki se pa zdaj baš pripravlja za sv. mašo.”

Komaj sem bil nekaj minut v sveti hišici, ko pristopi k oltarju mašnik, franciškan, ter prične z daritvijo sv. maše. Bil je mož bolj srednjih let, ter močne postave. Njegovo obnašanje pred oltarjem je bilo tako lepo in pobožno, da se je videlo, da se dobro zaveda na kako svetem mestu da daruje sv. mašo. Ko je opravil sv. mašo, sem še nekaj časa ostal v sveti hišici, nakar grem ven, da se srečam z bratom Marijanom, kot sva se domenila. Baš ko sem stopil ven, pride brat Marijan, ter mi pomigne, naj grem z njim. Peljal me je v zakristijo, kjer je ves zatopljen v molitev klečal oni franciškan, ki je malo prej opravil v sveti hišici sv. mašo. Brat Marijan ga nalahno potrepelje po rami, ter pravi: “Pater Kocjan, tukaj vam predstavim vašega rojaka Slovenca.” Pater Kocjan mi neznansko vesel ponudi kar obe roki v pozdrav, ter vzklikne: “Slovenec! Iz Amerike? I, kako sem vesel, da vas tukaj na tem mestu vidim. Bog vas sprejmi, ljubi moj rojak, naj vas Marija blagoslovi za to vašo pot, ki ste jo napravili semkaj. Gotovo vas je bila vesela, ko ste jo obiskali!” Pri tem se je skoro porosilo oko temu dobremu in bogoljubnemu možu, katerega sem občudoval že pri sv. maši, dasi nisem vedel, da je Slovenec.

Nato smo se pa pomenili po kakšnem slučaju danes pridemo skupaj. Jaz povem mojo zamudo v sveti hišici, iz katere se mi nikakor ni hotelo, potem pa mojo radovednost, ki mi je to pot zelo prav prišla in pa moje tako glasno šepetanje, ko sem molil češčeno Marijo. Po tej glasni molitvi me je spoznal

brat Marijan in tako sem se srečal potem pri Marijini hišici z svojim rojakom Slovencem.

“To je pa res zanimivo,” pravi p. Kocjan, ter pristavi, “vidite kako vas je Marija kar takoj poplačala za vašo pot, katero ste napravili tu sem v njeno sveto hišico.” In prav res, da je bilo to zame prav čudno naključje in naj ga vzame kdo tako ali tako, jaz sem se za ta slučaj prav zahvalil Njej, ki je nekaj bivala v tej hišici ter mi je naklonila, da sem se na tak način srečal v tem njenem stanovanju z Jugoslavanom in potem s svojim rojakom. Nikoli prej nisem čul, da je tu v Loreti kak Slovenec in jaz ko sem prišel sem na to niti mislil nisem, ter tudi ne povpraševal. In zdaj v moje veliko veselje se z našimi ljudmi srečam! To je meni bivanje v Loreti napravilo več kot dvakrat bolj zanimivo in veselo.

Prav živahno smo se potem razgovarjali o tem in onem, kakor da smo že prav stari znanci. Ker sem bil namenjen, da odpotujem iz Loreta še isti večer, mi je p. Kocjan bil takoj na razpolago, da mi razkaže vse znamenitosti Marijine cerkve, zlasti pa njene sv. hišice.

Čitatelja bo gotovo zanimalo kaj več slišati o sv. hišici Marijini in da ne bi kdo utegnil dobiti o njej kake napačne pojme, ali da je to le kaka lepa povest o sveti hišici, naj na kratko navedem, odkod in kako je prišla semkaj. Zgodovina te Marijine hišice je v resnici tako zanimiva in obenem čudovita, ter temelji na zgodovinskih dejstvih, ki so podprti z številnim dokazi. Pravi originalni kraj te sv. hišice je Nazaret v Sveti deželi, kjer stoji danes cerkev Marijinega Oznanenja, je stala ta Marijina hišica, kjer je živel preblazena Devica Marija ter ondi spočela od sv. Duha. Še cesarica sv. Helena je dala ondi postaviti cerkev, ki je zakrivala sv. hišico. Leta 1263, ko so Mohamedanci prav oblastno gospodarili po Sveti deželi, je sultan Bibars razdejal to cerkev, ostala pa je še Marijina hišica. Zatem so prišli pa za Sveto deželo še hušji časi; v sedmi križarski vojski so bili leta 1291 kristjani popolnoma premagani in veliko je bilo pomorjenih, dosti pa jih je zbežalo. Mohamedanec je rušil in skrnil krščanske cerkve, ter moril kristjane, da je bilo groza. Nevarnost, da Mohamedanci porušijo tudi sveto hišico Marijino je bila na vrhuncu. Tu sem je pa posegel Bog, ki ni dopustil, da bi bila razdejana hišica Marijina, v kateri je Beseda Meso postala in kjer je bil odgojen učlovečeni Bog. Angelji so jo dvignili, da jo tako otmo mohamedanske oskrumbe ter jo prenesli na Trsat nad Reko v današnji Jugoslaviji.

(Dalje prihodnjič)

—Obilna letina grozdja se obeta na Vipavskem. Gorica, julija 1938. — Kljub muhastemu spomladanskemu vremenu, ki ni obetalo, da bi nam letošnja letina kaj prida obrodila, in proti vsakemu pričakovanju bo letošnji pridelek grozdja prav obilen. Vinogradi so vsi bujni, trte pa obložene z grozdi, da jih komaj vzdrže. Le kam bo s tolikim vinom, ko je ponekod vsepolno še starega na zalogi. Če ne bo kakšnih posebnih vremenskih nepriklj, bodo letos naši Vipavci moral poiskati vse stare bednje, da bodo lahko ves pridelek spravili domov.

—Trst. — Z rešilnim avtom so odpeljali v bolnišnico Terezo Milič. Ko je kupovala na trgu, jo je zadela sončanica.

DNEVNE VESTI

Spopad med Japonci in Amerikanci v Šangaju

Šangaj, 15. avgusta. Med Japonci in med ameriškimi marinami je prišlo do spopada in streljanja. Ljudje v mestu so se začeli puniti. Policija je stotine ljudi aretirala. Dve razstrelbi sta nastali v severnem delu mesta, kjer se nahaja mednarodna naselbina. Očitno so razstrelbo povzročili Japonci. Spopad med Japonci in Amerikanci se je začel na ameriških tleh, kamor so Japonci vdrlili.

Komunističen dnevnik tožen za \$390,000

Minneapolis, Minn., 15. avgusta. Unija voznikov v tem mestu toži edini komunistični dnevnik v Ameriki, “The Daily Worker,” za \$390,000 odškodnine. Tožba je bila vložena, ker se je očitalo unijskim uradnikom, da so indirektno povzročili umor nekega komunističnega agitatorja v Minneapolisu.

Avtstrijski sodniki so bili odpuščeni

Dunaj, 15. avgusta. Nemška vlada je izgnala iz uradov pet sodnikov, ki so za časa vlade kanclerja Kurt Schuschniggga obsodili več nemških nacijev. Nemška vlada pravi, da je bila obsodba nepostavna. Vsi sodniki so bili nastavljeni v provinci Koroško, in sta med njimi tudi dva Slovenca. To je takozvano višje deželno sodišče, ki je imelo svoj sedež v Celovcu.

MALI OGLASI

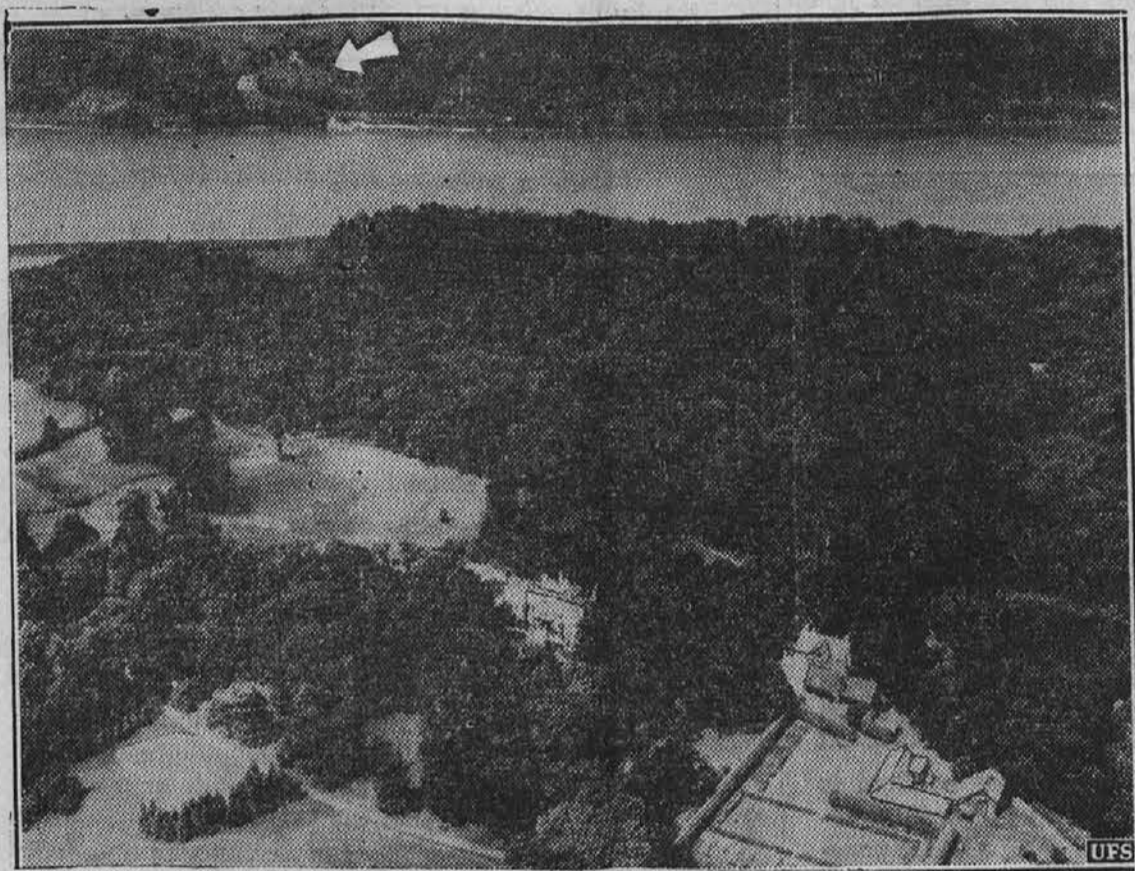
Prodaja
pod cenno trgovina, slaščičarna in grocerija. Vsa oprema. Jako lep prostor. Oglasite se na 6906 St. Clair Ave. 192

Naprodaj
je konfekcijska trgovina z grocerijo. Na vogalu. Tri stanovanjske sobe. Dober prostor in se poceni prodaja. Vprašajte na 6601 St. Clair Ave. 192

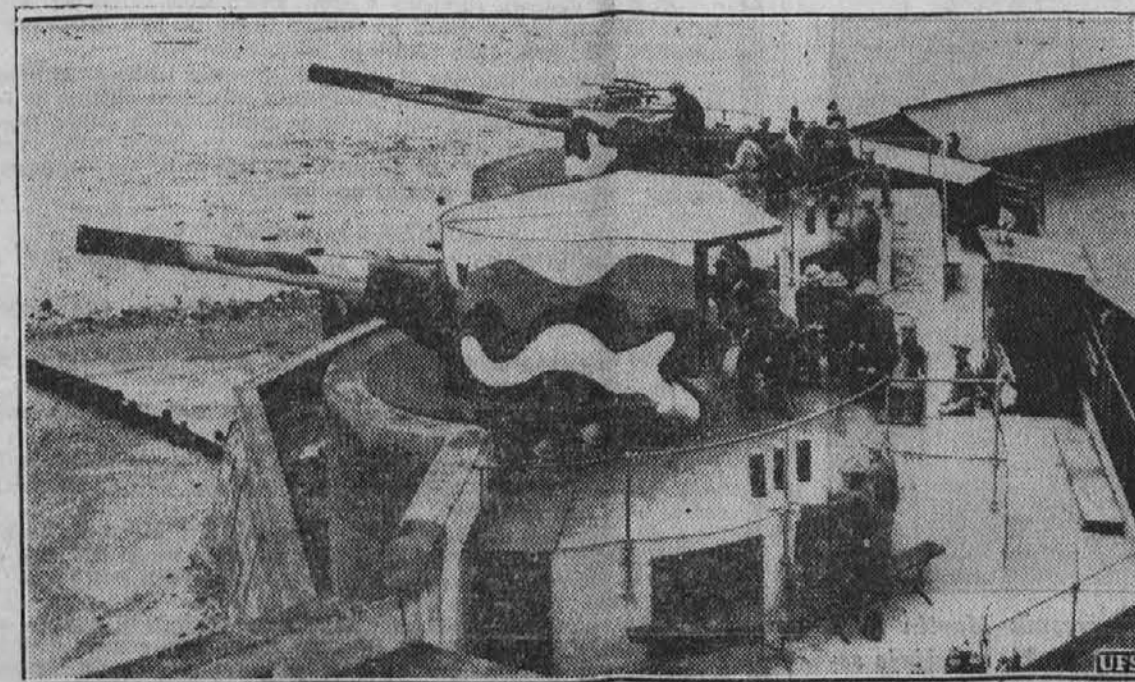
V najem
se da stanovanje 6 sob, kopalnice, garaža, zgorej. Vprašajte na 869 Rudyard Rd. (191)

Krasna prilika
Naprodaj je vsa oprema za grocerijsko in mesarsko trgovino v dvojni trgovini. Velika klet, tri stanovanjske sobe v ozadju trgovine, 15 sob nad trgovino. Lastnica je vdova in bi rada poceni prodala. Poznana trgovina, slovenska naselbina, izvrsten prostor. Pišite ali zglasite se pri Chas. A. Gardner, 111 Second St., Barberton, Ohio. Tel. Sherwood 1463. (191)

Naprodaj
je hiša na 1193 E. 170th St., za eno družino, 7 sob, kopalnice, cena samo \$2,500. — Hiša na 1241 E. 170th St. za eno družino, 6 sob, cena samo \$2,100.00. Vprašajte za podrobnosti na 267 E. 149th St. (Aug. 11, 13, 16.)

Spodaj je rezidenca predsednika Roosevelta ob reki Hudson. Na ono stran reke je pa kupul zemljišče zamorski mesija Divine. Puščica kaže, kje je novi paradiz zamorcev.

Obrežne baterije na vzhodni angleški obali so pripravljene pozdraviti sovražnika, ki bi si upal približati Angliji. Anglija je potrosila v zadnjem letu več kot 500 milijonov dolarjev za oboroževanje.

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

Med tem so prišli v dvorano bogato oblečeni slugi. Nosili so deske s skodelicami dišečega čaja in raznih delikates.

Jagodkin je baš nameraval vzeti malo okrepčilo, ko začuti lahek udarec s pahljajočo ramo.

Ozre se — pred njim je stala Fedora Bojanovska.

— Vidite, tu sem! — mu reče lepa žena smeje se. — Ste morda mislili, da ne bom resno sprejela vašega poziva?

— Vi bodete moja svečanost povečali s svojo navzočnostjo, — odvrne Jagodkin ter ji galantno poljubi roko. — Dovolite, da vas seznanim s svojo ženo in hčerko.

— Prosim, — odgovori Fedora.

Jagodkin pokliče Klariso, ki je ravnokar šla mimo svojega očeta, ter jo predstavi gospej Bojanovski.

— Prekrasno in dražestno hčer imate, gospod Jagodin, — reče Fedora. — Res, komaj morem verjeti, da ste vi oče te mlade dame!

Jagodkin ni čutil prikrite zlobe v teh besedah.

Fedora prime Klarisino roko ter reče:

— Postaniva si prijateljici, dete moje! V vas vidim sliko svoje mladosti.

Klarisa povese pogled in ne odgovori.

— Vi se obotavljate sprejeti mojo ponudbo? — reče Fedora malo užaljena. — Ali nimate zamere niti ene ljubeznjive besede? — Ah, gospod Jagodkin, zdi se mi, da je vaša hčerka jako nezapljudiva.

Lepotica se obrne, užaljena vsled Klarisinega trmastega vedenja.

Ko je ostal Jagodkin sam s Klariso, ji reče strogo, kot še ni nikdar prej od nje slišala:

— Ne razumem te, dete! Res, danes zvečer si me prvič razdražila. Zakaj nisi odgovorila par ljubeznjivih besedi tej lepi in odlični gospej?

Jasne devojkine oči ga pogledajo brez vsakega strahu.

— Nisem odgovorila zato, — reče ona, — ker ne morem biti njena prijateljica!

— A zakaj ne, ako smem vprašati?

— Ker ne bom nikdar mogla vzljubiti gospe Fedore Bojanovske.

— Prehitro sodiš, dete moje, — odvrne milijonar. — Kaj imaš proti njej? Zakaj ti ne ugaja?

— Ker v njenem pogledu ni srca, oče, — vzkligne mlada devojka. — Ali ne vidiš, da ji govori z obraza zloba? Ali ne opažaš, da je vsaka njena beseda lažnjiva, hlinjena in igralska?

— Oprosti mi, kar ti bom sedaj rekla, oče, toda jaz ti svetujem, da se je čuvaš. Oh, želela bi, da ne bi nikdar stopila v našo hišo.

Jagodkin se je jezil radi besed svoje hčerke, toda vendar je bil začuden, ker je govorila tako sigurno.

— Draga moja Klarisa, — reče, — dobro bo zate, da v bodoče ne sodiš tako hitro. Gospej Bojanovski delaš v resnici krivico, pa ne bi hotel, da bi se tudi drugič napram njej ravno tako vedla.

— Gospod baron Brandt! — javi v tem trenutku sluga. Vrata se na stečaj odpro. V dvorano vstopi baron.

Med družbo se razširi šepet začudenja.

Zunanost mladega barona je bila dovoljna, da obrne pozornost vseh navzočih nase.

— Bil je visok, širokih ramen. Njegovo lice je izražalo inteligenco, razum in dobroto. Obleka je bila elegantna.

Jagodkin mu gre nasproti in ga predstavi zbrani družbi. Ker je že prej pripovedoval, da je baron lastnik mnogih milijonov, je bilo mnogo ljudi, ki so bili srečni, da se morejo z njim seznaniti.

Toda baron Brandt je bil odličen, hladen in redkobeseden, da je samo redko spregovoril s kom par besed.

— Dragi moj Jagodkin! — vzkligne Fedora Bojanovska. — Prosim vas za en trenotek.

— Na razpolago sem vam, milostljiva!

— Od kedaj poznate tega gospoda barona Brandta? — ga vpraša.

— Spoznal sem ga pred par dnevi.

— Vestite sigurno, da je Nemec?

— To vem popolnoma zanesljivo. Priporočil mi ga je neki moj najboljši prijatelj.

— Prej ni bil nikdar v Petrogradu?

— Ne. Rekel mi je, da je sedaj prvič tu.

— Toda on ima gotovo v Rusiji rodbino?

— Nikogar nima tu, — odvrne Jagodkin. — Njegova družina živi v Nemčiji, toda on se ji je popolnoma odrekal.

— Čudno, — zamrmra lepa Fedora. — Takšna sličnost! Ko sem ga malo prej ugledala in slišala govoriti, bi mogla prisesti, da sem ga že enkrat slišala. Tudi v njegovih očeh mi je nekaj znanega.

— Ej, milostljiva, zdi se mi, da ste mu pogledali pregloboko v oči, — se nasmeje Jagodkin. — Ste se že seznanili z njim? — Nisem. Toda hotela bi ga spoznati.

— Vas smem odvesti? Poiskala ga bova.

Fedora položi brez obotavljanja svojo roko pod njegovo in skupno gresta skozi dvorano.

— Evo barona, — reče Jagodkin. — Zabava se s Klariso.

— Fotem ju ne bom motila, — reče porogljivo. — Vaša gospodična hčerka se bo morda jezila, če jima prekinem pogovor.

Jagodkinov obraz se zmračil.

— Vi torej v resnici zamerite Klarisi njeno vedenje? — jo vpraša Jagodkin. — Toda pomislite, milostljiva gospa, ona je še otrok. Komaj sedemnajst let šteje. Sicer pa se bo ta stvar popravila. Prosila vas bo za odpustanje.

— Toda ne gospod Jagodkin! — vzkligne ona. — Ne mučite je. Trudila se bom, da si pridobim njeno zaupanje in ljubezen.

— Kako ste plemeniti! — vzkligne gospodar.

— Fedora, — nadaljuje on, nekaj vam hočem priznati. Ali me hočete poslušati?

— Govorite, gospod!

— Toda ne tukaj, — zaprosi Jagodkin. — Dajte mi roko. Odvedel vas bom v zimski vrt.

— Ali je to tako važna skrivnost, ki mi jo imate povedati? — ga vpraša ona smejoč se.

Moglo bi postati za naju oba vrlo važno, — odvrne milijonar.

Odvede jo po širokih marmornatih stopnjicah v neki veliki prostor, kjer so stale same palme. Bil je to afriški gozd palm v sredi hladne Rusije.

Pod neko palmo se vsede Fedora.

Jagodkin obstane pred njo, nagne se do nje, tako da je bil njegov obraz tik ob njenem.

— Fedora, ljubim vas, — zašepče on.

Fedora Bojanovska se glasno zasmeje.

— To je interesantno, — reče ona. — Vi me ljubite, a ste oženjeni.

— Fedora, ne bodite kruti, — jo je prosil Jagodkin. — Naj vas moj zakon ne moti.

— Toda če vas odtujim od vaše soproge, delava s tem greh.

— Vseeno, Fedora. Bova pač grešila! Mar oženjen človek ne sme ljubiti lepote? Mar mora biti slep za vse krasote, ki mu jih nudi narava?

Koketna žena se nasloni na klop ter zapeljivo pogleda Jagodkina.

— Moškemu se bo vse oprostilo, — reče ona, — toda če imate katera žena kaj z moškimi, potem se jo imenuje zapeljivko.

— Toda vi pozabljate, — reče on, — da bo to najina skrivnost! Kdo bo kdaj izvedel, da sva midva ...

— Svet izve vse, — odvrne Fedora. — Takšnega zidu ni, ki bi branil koga pred pogledom ljudi.

— Jaz bom znal napraviti takšen zid, — odvrne milijonar. — Gre samo za to, kako je grajen. Jaz bom uporabil zlato!!

Fedora mu pouudi roko in pravi:

— To mi ugaja. Torej vi ste resno zaljubljen v mene, gospod Jagodkin?

— Do blaznosti! — vzkligne Jagodkin.

— Poslušajte me torej. Pravi, da ste najboljši trgovec v Rusiji, da ste navajeni govoriti v številkah. Tudi jaz bom sedaj govorila z vami, kot da gre za pogodbo.

Ona položi svojo roko na njegovo ramo in z zadovoljstvom opazi, kako je on pri tem dotiku zadržtel.

(Dalje prihodnjič)

Henry Ford, ameriški avni magnat je dobil odlikovanje od nemškega diktatorja Hitlerja. Karl Kapp, nemški konzul v Clevelandu pripelje Fordu odlikovanje.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podpora organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Glavni urad v lastnem domu: 508 No. Chicago St., Joliet, Illinois
POSUJE ŽE 45. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA NAD \$4,000,000
SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 116.71%
K. S. K. Jednota ima nad 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 185
v Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevni društev.
Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega obstanka nad \$6,700,000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM in NAROD!"
Se se hoče zavarovati pri dobri, pošteni in solventni podpori organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNIŠKA PODPORA:
Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asementni primerni nizek.

K. S. K. Jednota nudi članstvu najmodernejših vrst zavarovanja. Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asementov. Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in srot. Če se nisi član ali članica te močocene in bogate podpirne organizacije, potrdi se in pristopi takoj!

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podpori organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 18. do 55. leta. — Za nadaljna pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 508 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

Državni senator Berg iz New Yorka je izvršil samomor, ker je bil obtožen poveljevanja. Rečeno je, da je rajši šel v smrt, kot bi izdal nekatere svoje kolege.

Kongresnik Martin Dies iz Texasa, ki načeljuje senatnemu preiskovalnemu odboru, ki bo preiskoval delovanje nazivcev, fašistov in komunistov v Zd. državah.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Močno potrtega srca naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je Bogu vdana za vedno preminula naša nadvse ljubljena soproga, dobra in skrbna mati

Lucija Kusar

ROJENA LEGAN

Blagopokojna je bila rojena dne 13. decembra leta 1888 v vasi Gradec, fara Žužemberk na Dolenskem. Preminula je po prejemu tolažil svete vere dne 5. julija ob 3. uri popoldne ter bila pokopana iz hiše žalosti po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Kristine na Kalvarijo pokopališče dne 9. julija ob 9. uri popoldne. Pokojna je bila članica društva sv. Kristine št. 219 KSKJ, članica Slovenske ženske zveze, podružnica št. 14 in članica Oltarnega društva fare sv. Kristine. Poleg močno žalujčega soproga, štirih sinov in ene hčere zapušča tukaj brata Jacka ter v stari domovini brata Stefana in Janeza in sestro Ivano poročeno Rutar.

V veliki hvalečnosti nas dolžnost veže, da se najlepše zahvalimo za položene vence ob krsti naše blagopokojne soproge in matere. Našo najlepšo zahvalo naj prejmejo sledeči: družina Lourin, Mr. in Mrs. Jos. Badalick, Mr. in Mrs. Anton Lourin Jr., družina Legan, družina Steve Trebec Sr., družina Koren, družina Bricek, družina Longar, Mr. in Mrs. Rudolph in Fannie Kinkopf, družina Kermavner, Mr. in Mrs. Jos. Zupančič, družina Vrhovec, Mr. Joseph Dovich, Mr. in Mrs. Paul Torbet, Mayor Kenneth J. Sims, Euclid City Employees, Miss Dorothy Kastelec, Miss Irene in Mr. Norman Keržič, Mr. in Mrs. Nosse, Miss Emma Supanc, družina Kinkopf, E. 222 St., Messrs. Carl in Floyd Stein, Mr. Joseph Pejsa, Mr. Joseph Leanza, Mr. Al Forstner, "X Boys", društvo sv. Kristine št. 219 KSKJ, podružnica št. 14 SZZ.

Iskrena hvala vsem onim, ki so dali svoje avtomobile za prevoz spremljevalcev na pokopališče brezplačno na razpolago. Ker pa nimamo vseh imen od avtomobilov na razpolago, naj prejmejo našo najlepšo zahvalo tudi oni, kateri ne bodo imensko imenovani in katerih imena nam niso bila izročena. Poleg neimenovanih naj bo izročena zahvala sledečim: Mr. Jacob Legan, Mr. in Mrs. J. Badalick, Mr. Steve Trebec Sr., Mr. Steve Trebec Jr., Mr. Jos. Trebec, Mr. Norman Keržič, Mrs. Josephine Butts, Mr. Joe Zupančič, Mr. Anton Kermavner, Mr. Tony Vrhovec, Mr. Clarence Witkas, Mr. Joe Zorman, Mr. in Mrs. R. J. Dickson, Mr. Ray Alberg, Mr. in Mrs. Romeo Bosse, Mr. Phillip E. Močlnikar, Mr. Joe Nosse, Mr. Frank Derrich, Mr. Andrew Gari, Mr. John Papesch, Mr. Edw. M. Travnikar, Mr. John Mersnik, Mr. Anton Zundersich, Mr. Albert Pekol, Mr. Victor F. Zele, Mrs. A. Apalich, Mr. Frank Grossir, Mr. Andrew Zivich, Mr. L. Starman, Mrs. Kapudja, Mr. Frank Hribar, Mr. Louis Stark, Mr. Mike Martucci, Mr. Anton Ljubl, Mr. Matt Kastelic, Mrs. Frank Arko.

Najlepše in iskreno se zahvalujemo obilnim darovalcem za svete maše, katere se bodo brale v mirni pokoj naše drage in nezabne soproge in matere. Naša zahvala naj vella sledečim: družina Lourin, Mr. in Mrs. Jos. Badalick, Mrs. Julia Legan, Mr. in Mrs. Anna in Frank Zupančič, Mr. Anton Malavasic, Mrs. Nosse, Mr. Frank Kern, Mrs. Josephine Butts, Mr. in Mrs. Andrew Ule, Mrs. Potokar, Mr. in Mrs. Snyder, Mrs. Anna Pihlar, Mr. in Mrs. Anton Ljubl, Mr. in Mrs. M. Podnar, Mrs. Mary Klum, Mrs. Mary Cincio, Mr. in Mrs. Steve Trebec Jr., Mr. in Mrs. Joe Trebec, družina Wess, Mr. in Mrs. Skryanc, Mrs. Josephine Strnad, Mrs. Julia Struna, Mr. Frank Prah, Mr. Joe G. Zorman, Mrs. Baitt, družina Joe Gombach, Mr. L. Marsey, Mr. in Mrs. Frank Arko, Mr. in Mrs. J. Nosse, Mr. Vincent Martucci, Mr. Anton Grdina in družina, Mr. Henry Zorman, Mr. Mike Martucci, Mr. John Alich, Mr. Decantos, Mr. Urban Prznik, Mr. in Mrs. Papesch, Mrs. Schläner, Mr. in Mrs. Anton Zelle, Mr. in Mrs. Erjavac, Mr. O. M. Pimulis, Mr. in Mrs. Kog, Mr. in Mrs. Bokausek, Mrs. Kalliope, Mr. in Mrs. John Nosse, Mrs. Mary Vidmar, Mrs. Kastelic, Mrs. Pekol, Mrs. Prograis, družina Travnikar, Mr. in Mrs. Korencič, Mr. in Mrs. Kersman, Miss Jean Mavar, Mr. John Mersnik, Collinwood Dry Cleaning, Mr. in Mrs. Andrew Zdesar, Mr. in Mrs. Matilda in John Ropret, družina Klemenčič, Mr. Joseph Grill, Mr. Matt Kastelic, Mr. in Mrs. Stanley Trunk, Mrs. Amalia Merentich, Mrs. Mervar, Mr. in Mrs. Kostrevec, Mr. Matt Ithar, Mr. Gust Kapudja Jr., Mr. Frank Kern Jr., Mr. in Mrs. Joe in Justine Klemenčič, Mr. in Mrs. Ludwik Jakomin in družina, Mrs. Rose Ivancic, Oltarno društvo sv. Kristine, Mr. in Mrs. Rupert, družina Vrhovec, Mr. in Mrs. Lonchar, Mrs. A. Zelle, Mr. in Mrs. Frank Kovačič.

Najlepšo zahvalo naj prejmejo Mrs. Carolina Kalliope, Mrs. Ana Kermavner, Mrs. Theresa Zdesar, Mrs. Mary Erjavac, Mrs. Mary Koren, Mrs. Antonia Trebec, družina Lovrin in družina Legan za veliko in izdatno pomoč in tolažbo ob času bolezni in smrti blagopokojne.

Iskrena hvala Rev. Anthony Bombach za podelitev svetih zakramentov za umirajoče, tolažbine obiske, opravljeni zadušnici, gniljivi govor v cerkvi, spremstvo iz hiše žalosti do groba ter opravljene cerkvene pogrebne obrede.

Najlepšo zahvalo naj prejmejo Frances Rupert Cadets od podružnice št. 14 SZZ za izkazano poslednjo čast ob krsti blagopokojne soproge. Iskrena hvala članicam društva sv. Kristine št. 219 KSKJ, Oltarnega društva fare sv. Kristine in članicam Slovenske ženske zveze za opravljene zadušne molitve ob krsti blagopokojne.

Najlepšo zahvalo naj prejme pogrebni zavod Anton Grdina in sinovi za lepo urejen pogreb, vso najboljšo postrežbo in veliko naklonjenost.

Našo najlepšo zahvalo naj prejmejo vsi oni, ki so prišli pokojno kropiti, so pri nji čuli, nas tolažili kakor tudi oni, ki so jo spremljali na pokopališče k večernemu počitku. Hvala vsem za vse, kar so nam ali blagopokojni dobrega storiili.

Draga in ljubljena soproga ter skrbna in dobra mati. Od zore do pozne ure v noči si neutrudljivo delala in skrbelja za svojo družino Bogu vdana iz ljubezni do nas, ki danes klečimo na Tvojem grobu in kličemo Tvoje sladko ime, raz lice nam drži pekoča solza, ko iščejo naše misli Tvoje blagega spomina. Nezabna soproga in mati, sprejmi naše tužne prošnje k Bogu; spavaj mirno do svidenja nad zvezdami.

Zalujoči ostali:

Ignacij Kusar, soprog
James, John, Frank in Joseph, sinovi
Mary, hčerka
vnučki in vnučkinje

Euclid, Ohio, 16. avgusta 1938.

BRAZIS BROS. CLOTHES RAZPRODAJA

Narejeni POVRŠNIKI, SUKNJE \$14.95
Narejene po meri \$19.75
Kupite sedaj in prihranite!
Narejene obleke \$15.50
Narejene po meri jesenske obleke \$22.50
Vsaka moda in mera
Mill End blače narejene po meri \$3.95
6905-07 Superior Ave.
6122 St. Clair Ave.
J. OKORN, poslovođa
404 E. 156th Street
A. KASTELIC, poslovođa

SEDMAK
MOVING AND EXPRESSING
Free Estimates and Low Rates
6506 St. Clair Ave. Henderson 1920

AUGUST KOLLANDER
6419 St. Clair Ave.
v Slovenskem Narodnem Domu
PRODAJA parobrodne listke za vse prekomorske parnike;
POSILJA denar v stare domovino točno, po dnevnih cenah;
OPRAVLJA notarske posle.
Kollander ima v zalogi tudi jugoslovanske znamke.

LOUIS OBLAK
TRGOVINA S POHISTVOM
Pohištvo in vse potrebščine za dom.
6612 ST. CLAIR AVE.
Henderson 2978

VLOGE v tej posojilnici
zavarovane do \$5000 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.
Sprejemamo osebne in družinske vloge
Plačane obresti po 3%
St. Clair Savings & Loan Co.
6235 St. Clair Ave. HEnd. 5670